

dalszy bieg sprawie po porozumieniu się z odnośną władzą niezespoloną.

Do czasu wydania rozporządzenia wykonawczego do art. 68 określającego m. i. pojęcie „ogólne instrukcje” należy przejściowo posługiwać się przepisami § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 546).

Równocześnie zwracam się do Panów Ministrów działów niezespolonych z prośbą o wydanie zarządzeń, aby podległe im organa stosowały się w tym względzie ściśle do postanowień ust. 5 art. 68 ustawy.

Zanim Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z innymi Ministerstwami wyda instrukcję, określającą bliżej ten stosunek—P. P. Wojewodowie wejdą w porozumienie z P. P. Naczelnikami władz niezespolonych w kierunku ustalenia pierwszych zasad postępowania w tych sprawach. Uważam, że do omówienia tych spraw nadawałyby się w szczególności zebrania perjodyczne, które w tym celu należałoby przy najbliższej sposobności wykorzystać.

Bronisław Pieracki

Minister

179.

OKÓLNİK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 63
z dnia 16 października 1933 r.

(Wojsk. Og. 13/5) w sprawie postępowania przy niszczeniu dowodów tożsamości koni.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym i Grodzkim województwa kieleckiego.

W związku z tutejszym zarządzeniem z dnia 23 stycznia 1934 r. L. Wojsk. Og. 13/5, oraz z dnia 18 kwietnia 1931 r. L. Wojsk. 328/2/K. 31—przesyła się (poniżej) do wiadomości, stosowania i ścisłego wykonania.

Za Wojewodę: *J. Siewiński*

Naczelnik Wydziału

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Warszawa, dn. 23.IX.1933 r.
Nr Wojsk. J. 4/2/3.

Postępowanie przy niszczeniu dowodów tożsamości koni.

OKÓLNİK Nr 87.

Do

Panów Wojewodów (wszystkich) i Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Celem odciążenia w pracy powiatowych władz administracji ogólnej oraz dalszego uprosz-

czenia postępowania przy niszczeniu dowodów tożsamości koni padłych, zabitych i t. p. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, uchylając postanowienia okólnika Nr 5 (Wojsk. J-4/a/1) — z dnia 23 stycznia br. oraz pkt. 3 i 4 okólnika Nr 57 (Nr 688 1) — z dnia 13 kwietnia 1931 r., zarządza co następuje:

Dowody tożsamości koni padłych, zabitych, skradzionych i t. p. niszczą urzędy, prowadzące ewidencję koni (urzędy gminne i magistraty) we własnym zakresie, w terminach na 1 stycznia i lipca, spisując z czynności tej protokół, z wyszczególnieniem serji i numerów, zniszczonych dowodów oraz przyczyny zniszczenia. Jeden egzemplarz tego protokołu urząd niszczący przesyła właściwej (przełożonej) powiatowej władzy administracji ogólnej, drugi zaś — pozostawia w swoich aktach.

Wobec powyższego zachodzi jednocześnie konieczność dokonania następujących poprawek w § 32 Instrukcji dla urzędów gminnych o prowadzeniu ewidencji koni, M. S. Wewn. Nr 322/1 z 1931 r.:

— w zdaniu 2-gim ustępu 3-go skreślić słowa „sporządza szczegółowy wykaz . . .” do końca zdania (ustępu), wpisać: „niszczy te dowody przez spalanie, spisując z tej czynności szczegółowy protokół, którego jeden egzemplarz przesyła właściwej przełożonej powiatowej władzy administracji ogólnej, drugi — pozostawia w swoich aktach”,

— w zdaniu 2-gim ustępu 4-go skreślić słowa „przesłany do władz administracji ogólnej, po porozumieniu się z tą władzą i stwierdzeniu, że dowód tożsamości został”,

— skreślić ustęp 5-ty.

Wyszyński mjr.

Szef Biura Wojskowego

180.

ZAWIADOMIENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 14 października 1933 r.

o unieważnieniu zagubionych pieczęci.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że zostały unieważnione następujące pieczęcie:

1) owalna pieczęć Urzędu Gminy Wielogóra, pow. radomskiego z godłem Państwa u góry i napisem: „Urząd Gminy Wielogóra, pow. radomskiego” i